

190

1674. Σύμβασις παλληκαριάτικου, ἐν Π α ξ ο ῖ ς, ἐν 296, ἀριθ. 85.

«...ὡς λέγει ἡ ἄνωθεν κυράτσα Π. πῶς μέλει νὰ λάβῃ διὰ ἀνὴρ της τὸν κὺρ Φ.Β. καὶ ὡς ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν της τὴν προῖκα, ὡς καθὼς διαλαβάνουν δύο της γραφές εἰς τὸ ὄνομα αὐτῆς, καὶ ὡς νοικοκυρὰ ὁποῦ ἡβρίσκεται εἰς τὰ παντοῖα της ἀγαθὰ, ἀμπέλι, χωράφια, ἐλῆές, σκουτιὰ, σολδιά καὶ ἄλλο τι θέλει, ἐκουσία της γνώμη καὶ ποιεῖ τὸ παρὸν φέλεθρο καὶ δίδει πρὸς τὸν ἄνωθεν κὺρ Φ. καὶ κληρονόμους διαδόχους αὐτοῦ, ὅλο ἐκεῖνο ὁποῦ διαλαμβάνουν δύο της γραφές ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα...».

191

1674. Βεράτιον ὑπὲρ μ. Μεγ. Σ π η λ α ῖ ο υ Κ α λ α β ρ ὺ τ ω ν, φορολογικοῦ περιεχομένου, ἐν 431, 5, σ. 195–197.

192

1675. Συμφωνητικὸν μεταξὺ Κυρίτζη Δράκου, πληρεξουσίου τοῦ Μεγ.

Διερχομένου τοῦ Στόλου καὶ τῶν κατοίκων Μ υ κ ὶ ο υ,

περὶ ρυθμίσεως τοῦ συνόλου τῶν φόρων τῆς νήσου εἰς 3400 ἀσηλάνια ἐτησίως, ἐν 144, σ. 27–28.

«...Ὁ Κυρίτζης Δράκος... συμβασιτικῶς μὲ ἱερεῖς καὶ προεστοὺς καὶ γέροντες ἀπλῶς εἰπεῖν καὶ μὲ ὅλη τὴν Κοινότης καὶ δώνει καὶ παραδώνει καὶ ἀποκόβγει εἰς τὸν παρὸν χρόνον μόνον, τὸ παρὸ νησι μὲ κεφαλοχάρατσα, δεκατίες κριθαρίων, κρασίων, ὀσπρίων, δένδρων, προβατονομίων, κεσσιμίων, κουμέρκια, κοντάνες, σακισμάτων ἀφεντικῶν καὶ εἰ τι δικαίωμα ὅπου νὰ ἐγγίξῃ τοῦ ἄνωθεν ἐνδοξοτάτου. Ὅλα τὰ ἄνω γεγραμμένα καὶ ἕτερα, ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ δώνει καὶ παραδώνει καὶ πουλεῖ τα τῆς ἄνωθεν κοινότη διὰ πρέτζιο ἀσηλάνια 3400. Ὁμπλιγάζονται νὰ τὰ δώνουν εἰς ράτες δύο, τὸν πρῶτον ἐρχόμενον Σεπτέμβριον καὶ ὀκτώβριον καὶ τὰ ἀπολειφθὲν νὰ δώνουν φλεβάρη καὶ μάρτιον. Ἀκόμη λέσει τὴν ράτα τοῦ μαρτίου νὰ τήνε στέλλον μὲ ἔξοδες καὶ περὶκουλα ἐδικὰ τους, νὰ τὰ παραδώνουν... εἰς τὸ νησι τῆς Χίου. Καὶ τὰ ἐξῆς : καὶ διὰ βεβαίωσι τοῦ παρόντος ὀπλιγάζονται ὅλοι οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμένοι καὶ ὅλο τὸ ἐποῖμνιο, αὐτοὶ καὶ τὰ καλά του, τὰ ἔχοντα καὶ τὰ μέλλοντα. Καὶ τὰ ἐξῆς : Εὐγάζοντας ἀπὸ τὰ τζακίσματα τὰ μεγάλα καράβια ἢ σαῖκες, ἂν ἤθελε τύχη καὶ τζακιστοῦσι, νὰ εἶναι τὰ μισὰ τοῦ... ἀφεντός μας καὶ τὰ ἄλλα μισὰ νὰ εἶναι τῆς Κοινότης. Εἰ δὲ ἤθελε τζακίσουν βάσκες, ξύλα μικρὰ, νὰ εἶναι ὅλα τῆς Κοινότης».

193

1676. Διάγνωσις πΚ. Δ ι ο ν υ σ ί ο υ Δ', περὶ ἐγκυρότητος δ' γάμου, τοῦ α' θεωρηθέντος ἀνυποστάτου, ὡς βίᾳ τελεσθέντος, ἐν 78, σ. 103.